

مطالعه تطبیقی مفهوم نور در باور ارامنه تبریز (مسيحیت)، صابئین مندائی اهواز و مسلمانان*

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۱/۱۹

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۲/۲۸

کد مقاله: ۵۳۴۳۴

سحر ذکاوت^۱، خشايار قاضیزاده^۲

چکیده

اسلام، مسیحیت و صابئین مندائی ادیانی الهی و توحیدی می‌باشند و نور در متون مقدس و باورهای پیروان این ادیان از اهمیت زیادی برخوردار است. در آیات مقدس قرآن، متون مقدس انجیل و متون مقدس صابئین مندائی، خداوند با عنوان نور معرفی شده است. همچنین فرشتگان، پیامبران و بعد روحانی انسان نیز به نور منسوب شده‌اند و این وجوده نور در عنوانی مختلف و به شکل‌های گوناگونی دیده می‌شود. این مهم موجب شده است تا در پژوهش حاضر مفهوم‌شناسی نور در ادیان اسلام، مسیحیت و صابئین مندائی و شناسایی وجهه اشتراک و افتراق مفهوم نور در ادیان اسلام، مسیحیت و صابئین مندائی به عنوان هدف پژوهش مورد توجه قرار بگیرد. در این راستا سوالات زیر مطرح شده است: ۱- نور در ادیان اسلام، مسیحیت و صابئین مندائی دارای چه مفهوم و جایگاهی می‌باشد؟ ۲- مفهوم نور چه وجهه اشتراک و افتراقی در باورهای ادیان اسلام، مسیحیت و صابئین مندائی اهواز دارد؟ لازم به ذکر است برای پاسخ‌گویی به سوالات مطرح شده اطلاعات کتابخانه‌ای و داده‌های استنادی با رویکرد توصیفی- تحلیلی- تطبیقی بررسی شده است و نتایج پژوهش نشان می‌دهد خداوند در باورهای هر سه دین اسلام، مسیحیت و صابئین مندائی نور است و فرشتگان الهی ماهیتی نورانی دارند اما در دین صابئین مندائی بر فرشتگان و ماهیت نورانی ایشان بیشتر تأکید شده است در حالی که نقش حضرت محمد (ع) و حضرت علی (ع) در اسلام و حضرت عیسی مسیح (ع) در مسیحیت پررنگ‌تر است و بر مفاهیمی چون نور محمدی و نور ولایت و نیز نور مسیح بیشتر تأکید شده است.

واژگان کلیدی: ارامنه تبریز، اسلام، صابئین مندائی اهواز، مسیحیت، نور

*- این مقاله برگرفته از بخش پژوهه عملی (طراحی و ساخت قاب آینه فلزی به روش قلمزنی سبک اصفهان با الهام از نقوش طراحی سنتی ختایی و اسلیمی) پایان‌نامه‌ی مقطع کارشناسی ارشد نویسنده‌ی اول با عنوان "مقایسه‌ی تحلیلی نقوش و نحوه‌ی اجرای اسلوب سیاه‌قلم در فلزکاری اقوام مندائی اهواز و ارامنه‌ی تبریز در ایران" است.

۱- دانشجوی دکتری تخصصی، رشته تاریخ تطبیقی و تحلیلی هنر اسلامی، دانشگاه شاهد، تهران.

۲- استادیار، دکترای تخصصی پژوهش هنر، گروه هنر، دانشگاه شاهد تهران (نویسنده‌ی مسئول).

۱- مقدمه

مفهوم‌شناسی نور از موضوعاتی است که جایگاه مهمی در مطالعات ادیان‌شناسی و عرفان دارد. اسلام، مسیحیت و صابئین مندائی از ادیان الهی و وحدائی مهمی می‌باشند و نور در متون مقدس، باورها و عقاید پیروان این ادیان از اهمیت زیادی برخوردار است. این مهم موجب شده است تا در پژوهش حاضر مفهوم‌شناسی نور در ادیان اسلام، مسیحیت و صابئین مندائی و شناسایی وجود اشتراک و افتراق مفهوم نور در ادیان نامبرده به عنوان اهداف پژوهش مورد مطالعه قرار گیرد. بنابراین سؤالات زیر مطرح شده است:

- ۱- نور در ادیان اسلام، مسیحیت و صابئین مندائی دارای چه مفهوم و جایگاهی می‌باشد؟
 - ۲- مفهوم نور چه وجود اشتراک و افتراقی در باورهای ادیان اسلام، مسیحیت و صابئین مندائی اهواز دارد؟
- در راستای پاسخ‌گویی به سؤالات بالا، ابتدا به تعریف واژه نور پرداخته شده است. در گام بعد ارمنه تبریز معرفی و نور در باورهای دین ارمنه یعنی دین مسیحیت بررسی شده است. بخش بعدی پژوهش هم به معرفی قوم صابئین مندائی اهواز و مفهوم نور در باورهای این قوم اختصاص یافته است. سپس دین اسلام و نور در باورهای مسلمانان موزد مطالعه قرار گرفته است و درنهایت مفهوم نور در باورهای اسلامی، مسیحی و صابئین مندائی مورد تطبیق و مقایسه قرار گرفته است.

۲- پیشینه تحقیق

در راستای پیشینه پژوهش حاضر باید خاطرنشان کرد پژوهش با عنوان دقیق "مطالعه تطبیقی مفهوم نور در باور ارمنه تبریز (مسیحیت)، صابئین مندائی اهواز و مسلمانان" مشاهده نشده است اما مطالعات زیادی در مورد نور و مفهوم آن در ادیان مختلف انجام شده است. برای مثال در این راستا پژوهشی با عنوان "نور در عهد جدید و قرآن مجید (با تأکید بر روایات و تفاسیر عرفانی)" نوشته محمود رضا اسفندیار و نفیسه علی‌پور منز (۱۳۸۸) انجام شده است. "مفهوم نور در قرآن، برهان و عرفان" هم مقاله دیگری است که حاصل تلاش علی فتح‌الهی و اکرم بغدادی (۱۳۹۶) است و نتایج پژوهش نشان می‌دهد که "نور دارای مراتبی است که ذات باری تعالی کامل‌ترین مصدق نور می‌باشد و هر موجودی به وسیله او موجود می‌شود." زین واردی و نجمه داناییان (۱۳۹۰) نیز از دیگر نویسنده‌گانی هستند که حاصل پژوهش آن‌ها در این زمینه مقاله "سیر تحول و کارکرد عرفانی- ادبی عنصر نور" است و مفهوم نور در سه اثر الطواسبین حلاج، عبهر العاشقین روزبهان بقلی و آواز پر جبرئیل سهروردی بررسی شده و نتایج حاکی از آن است که "نور در وصف وحدانیت خداوند و قداست وجود نبی اکرم، جمال الهی و انسانی، مراتب وجود و فرشته‌شناسی نقش مؤثری دارد." همچنین "مفهوم عرفانی نور و ظل در قرآن و سنت" نوشته محمدجواد شمس و عادل مقدادیان (۱۳۹۵) از دیگر مطالعات انجام‌شده در این زمینه است. مخصوصه یوسف‌پور و جلیل پروین (۱۳۹۳) هم پژوهش "مفهوم‌شناسی نور بودن خداوند با تکیه بر روایات تفاسیری فرقین" را انجام داده است و نتیجه بررسی‌ها نشان می‌دهد مهمنه‌ترین دیدگاه در زمینه نور بودن خدا براساس آراء و روایات تفسیری فرقین، هدایت‌گری خداوند است. لازم به ذکر است "أنواع، مراتب و کاربردهای نور در مثنوي" نوشته رضا روحانی و الهام عربشاهی کاشی (۱۳۹۰) هم از مطالعاتی است که می‌توان به آن اشاره کرد. در مورد موضوع صابئین مندائی اهواز و سازمان فکری و عقیدتی این قوم نیز می‌توان "بررسی تحلیلی مقوله انسان‌شناسی در دین صابئین مندائی" نوشته عزیز سواری، مسعود صفائی مقدم و سید جلال هاشمی (۱۳۹۴) را نام برد. در این پژوهش به این امر اشاره شده که انسان در باور مندائیان از دو بعد مادی و روحانی برخوردار است و جسم انسان به عالم تاریکی و زمینی و روان او به عالم نور و جایگاه حیی ربی (خدای صابئین مندائی) تعلق دارد و سعادت یک مؤمن مندائی در گرو تعالی روحی و پیوستن روان به عالم نور می‌باشد. همچنین "بررسی مبانی فلسفی دین صابئین مندائی و استخراج آموزه‌های تربیتی از آن‌ها" نیز عنوان مقاله دیگری است که عزیز سواری، مسعود صفائی مقدم، سید جلال هاشمی و قیس مغضوش السعیدی (۱۳۹۴) نوشته‌اند. در مورد ارمنه و باورهای دینی ایشان نیز عظیمه اسفرم (۱۳۹۵) در پایان‌نامه کارشناسی ارشد خود در رشته تاریخ ایران اسلامی از دانشگاه الزهرا تهران با موضوع "بررسی وضعیت اجتماعی ارمنه در دوره رضاشاه" به آن پرداخته است.

۳- روش تحقیق

در مقاله پیش‌رو اطلاعات کتابخانه‌ای و داده‌های استنادی با رویکرد توصیفی- تحلیلی و تطبیقی مورد مطالعه قرار گرفته است.

۴- تعریف واژه نور

در مورد واژه‌شناسی کلمه نور باید عنوان کرد "نور به ضم نون، به معنی شکوفه سپید، شکوفه، روشنی، شاعر روشنی، ضیاء سنا- ضوء شید، فروغ" می‌باشد. همچنین "کیفیتی" که به وسیله آن اشیاء دیده می‌شوند. مقابله تیرگی و تاریکی و ظلمت. جمع انوار و نیزان است." (اسفندیار، علی‌پور منزه، ۱۳۸۸: ۱۴۶) همچنین به بیان دهخدا نور در زبان فارسی با واژه‌هایی چون روشنایی و تابندگی و گاه جلاء و رونق نیز یاد می‌شود و باید خاطرنشان کرد "نور کیفیتی است که خود ذاتاً ظهر داشته و جز خود را نیز ظاهر می‌کند." (فتح‌اللهی، بغدادی، ۱۳۹۶: ۱۵۷) ابن منظور نیز در لسان العرب به این تعریف یادشده اشاره کرد و بیان می‌کند نور "عبارت است از چیزی که اقسام کثیف و تیره را برای دیدن ما روشن می‌کند و هر چیزی به وسیله آن ظاهر و هویدا می‌گردد، ولی خود نور برای ما به نفس ذاتش مکشف و هویدا است و چیز دیگر آن را ظاهر نمی‌کند." (یوسف‌پور، پروین، ۱۳۹۳: ۵۴)

۵- معرفی ارامنه تبریز

"ارمنیان از شاخه هند و اروپایی بودند که از راه بوسفور ترکیه (بوغاز استانبول) از اروپا به آسیای صغیر وارد شدند. کلمه ارمن از کلمه عربی ارم آمده است." (اسفرم، ۱۳۹۵: ۱۵) ارامنه به قوم ارمنی یا آرمن از اعقاب حضرت نوح به رهبری هاییک اطلاق می‌شود که ارمنستان سرزمین آن‌ها بیان شده است. ارمنستان سرزمینی مرتفع و کوهستانی است که از شمال به دریای سیاه، از غرب به فلات آناتولی، از جنوب به بین‌الملوک و از شرق هم به دشت قفقاز محدود و محصور شده است. بلندترین کوه ارمنستان آرارات نام دارد و برخی از مهم‌ترین رودهای آسیای غربی نظیر دجله، فرات، ارس و کورا از کوههای ارمنستان سرچشمه می‌گیرند. این سرزمین دارای دشت‌های حاصل‌خیزی است و به دلیل موقعیت خاص آب و هوایی و نیز موقعیت جغرافیایی و قرارگیری بر سر جاده ابریشم از بعد تجاری و سیاسی همیشه مورد توجه حکام و پادشاهان قرار می‌گرفته است. (سلطانی‌نژاد، ۱۳۹۰: ۲۵) ارمنیان تبریز مهاجرانی هستند که موطن اصلي آن‌ها در نواحی شمال و شمال غربی ایران- ارمنستان، گرجستان، شیروان، نخجوان و جلفای ارس (سلطانیان، ۱۳۹۰: ۸۷) و همچنین بخش شرقی ترکیه (پایتخت باستانی ارامنه) بوده است. این قوم به دلیل جنگ‌ها و درگیری‌های طولانی حکومت‌های ایران و عثمانی و تدابیر شاه عباس اول مجبور به مهاجرت به ایران می‌شوند. این نکته حائز اهمیت است که شاه عباس یکم پادشاه صفوی بعد از انتقال پایتخت از قزوین به اصفهان در سال ۱۵۹۸ میلادی، ۱۰۱۷ هجری قمری برای آبادسازی پایتخت جدید و رشد و گسترش صنایع و تجارت در این منطقه ارامنه را به اصفهان انتقال داد و آنان را "در شهرهایی چون تبریز، قزوین، گیلان، ازولی، دربند و کاشان اسکان داد و ارمنیان جلفای ارس هم به اصفهان انتقال یافتند. (سلطانیان، ۱۳۹۰: ۸۷)

در مستندات تاریخی از اعتقاد مردم ارمنستان به خدایانی نظیر آرامازد (اهورامزدا)، آناهیت (آناهیتا)، آستینیگ، واهاگن (بهرام) و مهر (میترا) اطلاعاتی ارائه شده است. مهرپرستی از هزاره دوم پیش از میلاد در آسیای صغیر رواج داشته است اما بعدها در سال ۳۰ میلادی مسیحیت دین رسمی کشور ارمنستان اعلام شد و معابد مهرپرستی و تمامی آثار دین پیش از مسیحیت ارمنیان به دستور رهبران دینی از بین رفت. (سلطانی‌نژاد، ۱۳۹۰: ۲۷) مسیحیت در سال ۳۰۵ میلادی در ارمنستان رسمی شد و این انقلاب دینی مهم در ارمنستان توسط گریگورس ارمنی معروف به گریگوار نوربخش و با گرویدن تیرداد سوم شاه ارمنستان به این دین اتفاق افتاد. بنابراین مذهب مسیحی ارمنستان به نام گریگورس ارمنی به نام مذهب گریگوری شهرت دارد. (اسفرم، ۱۳۹۵: ۱۷) دین مسیح دارای سه فرقه بزرگ شامل کاتولیک (لفظ یونانی و به معنی عمومی است)، ارتدکس (تعلیمات درست یا آئین صحیح) و پروتستان (اعتراض‌کننده) می‌باشد. (اسفرم، ۱۳۹۵: ۱۷) و ارامنه از فرقه ارتدکس هستند و همان‌طور که در قبل نیز به آن اشاره شد، چون ارامنه توسط حضرت گریگور منور دین مسیحیت را پذیرفته‌اند به آن‌ها گریگوریان و یا جرجیسیان نیز می‌گویند. (اسفرم، ۱۳۹۵: ۱۸) غسل تعمید، "یکی از آئین‌های دینی برای کسب بخشش از گناهان و زندگی دوباره است. تعمید، در مسیحیت عملی است که کودکان و کسانی که به دین مسیحیت می‌گروند به آئین مخصوص به جای می‌آورند ... آئین غسل تعمید، نماد منزه شدن از گناه و پیوند فرد مؤمن با مسیح توسط یحیی تعمیددهنده در رود اردن است." (سرمدی‌جو، زرشناس، ۱۳۹۸: ۱۵۸)

۶- نور در باورهای مسیحی

"یکی از مفاهیم اساسی مسیحیت، خداوند به مثابه نور است که همچون جریانی درخشان در همه کائنات جاری است. از منظر مسیحیت، انسان حقایق را در نور مخصوصی که خدا منشاء آن است، مشاهده می‌کند و این نگرش مسیحی ریشه در آیات کتاب

مقدس دارد. الهیات مسیحی پر از استعاره نور است. در اندیشه متقدم مسیحیت میان نور (الهی) و جرم مادی (زمینی) تضادی شدید وجود دارد. در انجیل یوحنا، مسیح به نور جهان تعییر می‌شود." (مهرمحمدی، ۱۳۹۴:۵۶) همچنین واژه نور مطلق نیز به خداوند اطلاق می‌شود. در اغلب متون دینی مسیحی، از خداوند با عنوان پدر یاد می‌شود؛ "نوری که سرشار از حیات و زندگی است. عیسی مسیح (ع) در توصیف خداوند می‌فرماید: پس گوییم اگر کسی مانند خدا شود سرشار از نور گردد، اما اگر او یک تن گردد، جدا از خداوند، سرشار از ظلمت شود." (واردی، داناییان، ۱۳۹۰: ۱۶۵) در باب ۱ تا ۵ سفر پیدایش در مورد نور آمده است: "در ابتدا خدا آسمان‌ها و زمین را آفرید؛ و زمین تهی و بایر بود و تاریکی بر روی لجه (اعماق دریا) و روح خدا سطح آب‌ها را فرو گرفت؛ و خدا گفت: روشنایی بشود، و روشنایی شد؛ و خدا روشنایی را از تاریکی جدا ساخت." (مهرمحمدی، ۱۳۹۴:۵۶) در فصل ۱ و بخش‌های ۳ تا ۹ انجیل یوحنا نیز آمده است: "همه‌چیز به واسطه او آفریده شد و به غیر از او چیزی از موجودات وجود نیافت؛ در او حیات بود و حیات نور انسان بود؛ و نور در تاریکی می‌درخشد و تاریکی آن را درنیافت... او (یحیی) برای شهادت آمد تا بر نور شهادت دهد تا همه به وسیله او ایمان آورند؛ او آن نور نبود بلکه آمد تا بر نور شهادت دهد؛ آن نور حقیقی بود که هر انسان را منور می‌گرداند و در جهان آمدنی بود." (یوحنا، ۱: ۹-۳) (مهرمحمدی، ۱۳۹۴:۵۶) شایان ذکر است که اساس نامه‌ی ایمان کلیسا‌ی مرسلی ارامنه هم شرح مفصلی دارد و در آن به نور اشاراتی شده و جهان پیش از خلقت، سراسر نور عنوان شده و همچنین آمده که خدای حقیقی از نور است. (جاداری کریمیان، ۱۳۸۹: ۸۴) در فصل ۸ و بخش ۱۲ انجیل یوحنا هم آمده است: "من (مسیح) نور جهانم. هر که از من پیروی کند، هرگز در تاریکی راه نخواهد پیمود، بلکه از نور زندگی برخوردار خواهد بود." (یوحنا، ۱۲: ۱) "تا زمانی که نور را دارید، به نور ایمان آورید تا فرزندان نور گردید." (یوحنا، ۱۲: ۳۶) در فلسفه مسیحی هم بیشتر فلاسفه به نور توجه داشته‌اند. پیشنه نیز همچون باقی آباء کلیسا‌ی مسیحی، نور را تجلی خداوند می‌داند. او که تحت تأثیر آراء و افکار فلسفه‌ی فلسطین بود، معتقد است که "حصلت دوگانه مادی و غیرمادی نور، نشانی از عیسی مسیح (یا همان کلمه متجلسد شده) است که دارای دو جنبه انسانی و الهی است." (مهرمحمدی، ۱۳۹۴: ۵۷) در تفکر مسیحی علاوه بر مطالب بیان شده فرشتگان هم گونه‌ای از ارواح یا آتش غیرمادی تعریف شده‌اند. (محسنی، ۱۳۹۷: ۷) و نیز انواعی از نورهای رنگی به فرشتگان اطلاق می‌شود. برای مثال رافائل نور^۱ سبزرنگی دارد. (محسنی، ۱۳۹۷: ۱۰) همچنین در تفکرات یهودی و مسیحی سرافیم هم فرشتگان بال‌دار آتشینی هستند که قدوسیت خداوند را اعلام می‌دارند. (کاظمی‌راد، ۱۳۹۴: ۳۰)

در جدول (۱) جزئیات عقاید و باورهای مسیحی در مورد مفهوم نور طبقه‌بندی و ارائه شده است:

جدول (۱)، طبقه‌بندی و بررسی مفهوم نور در عقاید مسیحی (منبع: نگارنده‌گان با استناد به اسفندیار، علی‌پور منزه، ۱۴۴-۱۳۸۸: ۱۷۱-۱۳۸۸)

توضیح	مفهوم نور	
"در عهد جدید نور از اسماء و صفات الهی است. خدا نور است و هیچ ظلمت در وی هرگز نیست. (اول یوحنا، ۵: ۱) که تنها لایمود و ساکن در نوری است که نزدیک آن توان شد و احدی از انسان او را ندیده و نتواند دید." (اسفندیار، علی‌پور منزه، ۱۳۸۸: ۱۵۵)	نور در وجود الهی است.	۱
"در او حیات بود و حیات نور انسان بود، نور در تاریکی می‌درخشد و تاریکی آن را درنیافت. (انجیل یوحنا، ۴: ۵) نور حقیقی کلمه است و کلمه الهی مسیح است. مسیح خود می‌گوید که نور است: من نور عالم هستم، کسی که مرا متابعت کند، در ظلمت سالک نشود بلکه نور حیات را باید. (همان، ۸: ۱۲)" (اسفندیار، علی‌پور منزه، ۱۳۸۸: ۱۵۸)	نور مسیح	۲
به نقل از عیسی مسیح (ع) در انجیل متی مؤمنان مسیحی نور عالم هستند و این بدان معنی است که خداوند نور خود را بر بندگان مؤمن خود تابانده و ایشان را هدایت کرده است. (اسفندیار، علی‌پور منزه، ۱۳۸۸: ۱۶۰)	نور مؤمنان مسیحی	۳
مسیح نجات‌بخش است و نور نجات مؤمنان مسیحی محسوب می‌شود. (اسفندیار، علی‌پور منزه، ۱۳۸۸: ۱۶۳)	نور نجات	۴
مسیح به عنوان مظہر نور هدایت‌گر و هدایت‌بخش مؤمنان مسیحی است.	نور هدایت	۵
فرشتگان آتش غیرمادی و از جنس نور هستند.	فرشتگان آتشین (از جنس نور)	۶

۷- معرفی صائبین مندائی اهواز

صائبین مندائی اهواز یکی از اقلیت‌های مذهبی در ایران محسوب می‌شوند. پیشینه‌ی تاریخی این قوم در ایران یک دوره ۲۰۰۰ تا ۲۵۰۰ را شامل می‌شود. (قیم، ۱۳۹۴: ۷) به بیان برنجی "مندائیان قومی آرامی" هستند و " محل سکونت اولیه این قوم

مصر و فلسطین قدیم بوده است." و در حدود دوهزار سال قبل به دلیل اختلافات قومی از زادگاه خود مهاجرت کرده و در کناره‌های رود اردن به سمت شمال سوریه و بین‌النهرین و در نهایت خوزستان که از مناطق حکومت اشکانیان بود، ساکن می‌شوند. (فرجی بیرگانی، صلاحی مقدم، ۱۳۹۵: ۴۶۷) برخی از "مورخان و علمای اسلامی در متون اسلامی، صابئین را با مغسله یکی دانسته‌اند و این از آن جهت است که اساسی‌ترین و رایج‌ترین آیین صابئین مندایی، غسل تعمید در آب است." (رئیس‌السداد، معزی، ۱۳۹۰: ۲۸) "صابئین قومی یکتاپرست و از پیروان حضرت یحیی (ع) تعمیددهنده هستند." (فرجی بیرگانی، صلاحی مقدم، ۱۳۹۵: ۴۶۸)

۸- نور در باورهای صابئین مندائي

براساس باورهای فلسفی "در آیین صابئین مندائي، جایگاه موجود شایسته‌ی پرستش حیی (به معنای زندگی و حیات) مکانی عالی و نورانی است و نور از اهمیت بسیاری در باور مندائيان بخوردار است. در این آیین، در باب ذات و صفات آفریننده چندان بحث نشده است. بنابر اولین مخلوقات حیی و کارگزاران او که همگی پاک و نورانی‌اند، می‌توان به هویت اشرافی حیی پی برد." (واردی، داناییان، ۱۳۹۰، ۱۶۵-۱۶۴) مندا اد حیی در تفکر مندائي به معنای عرفان هستی است و بیانگر هستی‌شناسی مندائي و نشانه‌ی والاترین و عالی‌ترین موجود نورانی در عالم بالا است. مندا اد حیی مخلوق بلاواسطه‌ی حیی (خداوند) است و در تفکر مندائي از سوی حیی بر حضرت یحیی نازل شده و او را تربیت نموده و در تمام مراحل زندگی راهنمای آن حضرت بوده است. (فروزنده، ۱۳۷۵، ۸۷) همچنین محتواهی متون مندائي حاکی از آست که خدای متعال همان حیی است. "سه دنیا تو در توی نورانی، عرش بزرگ او معرفی شده است. دنیا پر از فرشته‌های نورانی که همچون کارگران ماهر به خلق و آبادانی دنیا خاکی و دنیاهای دیگر مشغول هستند. پنج فرشته‌ی بزرگ قادرمندانه بر تمام فرشته‌ها نظارت دارند ..." (فروزنده، ۱۳۷۵، ۱۰۳) اولین مخلوقات حیی همین "فرشتگان نور بودند که در جهانی به نام آلما دنهورا (جهان نور) به امر و اراده‌ی حیی ربی (به تعبیر گنزاری کلمه) آفریده شدند. فرشتگان نور که گاه از آن‌ها به اثری‌ها تعبیر می‌شود، در حقیقت کارگزاران اصلی خداوند در جهان هستی‌اند." (سواری و همکاران، ۱۳۹۴، ۴) دنیا فرشتگان حلقه‌ی واسطه بین هستی متعال- حیی و انسان‌ها است و فرشتگان محافظ انسان‌ها هستند. (فروزنده، ۱۳۷۵، ۱۰۳) "در دین مندائي ذات هستی در استمار و اختفاء به سر می‌برد. از این لحظ ذات درون هستی (حیی) هم مخفی است، هم مقامی رفیع دارد. بخش بیرونی هستی دارای ثنویت است." (فروزنده، ۱۳۷۵، ۹۱) "جهان در اندیشه‌ی مندائي، مطابق است. آلما ادنهورا یا جهان نور در بالاترین مکان و در منتهای‌الیه شمالی واقع گردیده که قبله‌گاه مندائيان نیز به حساب می‌آید. آلما ادنهورا جهانی ابدی، جهان رحمت، جهان بدون طغيان و سرکشی، دنیا عدالت و جهان روشنايی و نور است. به آلما ادنهورا بهشت نیز می‌گويند. در پايین‌ترین قسمت اين جهان، آلما ادنهوشوخا یا جهان تاریکی که نسبت به آلما ادنهورا در مرتبه‌ی پستتر و مادون‌تری است، قرار دارد که از طبقات مختلفی تشکيل شده و روها مادر بدی‌ها برآن حکمرانی می‌کند." (سواری و همکاران، ۱۳۹۴، ۴) باید افزود ماده در بخش وسط عالم قرار دارد و از ترکیب نور و ظلمت حداث شده است. (فروزنده، ۱۳۷۵، ۹۱) اما در دین صابئی، ظلمت در امر خداوند یگانه تأثیری ندارد و "وحدانیت نورانی بر امور حاکم است." (واردی، داناییان، ۱۳۹۰، ۱۶۵) اما خلقت انسان در ترکیبی از نور و ظلمت انجام شده است. "بنابر روايی اسطوره‌ای، در دین صابئین، سرشت آدمی تیره و مادی وصف شده است؛ اما عنصر حیات را از جهان روشني به او هدیه می‌دهند. موجودی نورانی به نام پناهیل از طریق این عنصر حیات (روح)، به انسان معرفت و زندگی می‌بخشد." (واردی، داناییان، ۱۳۹۰، ۱۶۵) "نشاء پغرا (جسم)، عناصر زمینی (همچون خاک، آب و گل) است و محکوم به فناست؛ بنابراین پس از مرگ به زمین بازخواهد گشت. اما نشاء نشمتا (روح)، عالم نور (آلما دنهورا) می‌باشد و پس از مفارقت از بدن به نشاء خود بازخواهد گشت؛ در نتیجه هیچ‌گاه نمی‌میرد." (سواری، صفائی مقدم، ۱۳۹۴، ۱۷۴) باید افزود در بخشی از کتاب آسمانی صابئین، گنزاریا به عزیمت روح و مرگ اشاره شده و جان انسان مورد خطاب قرار می‌گيرد و به بازگشت به جایگاه نورانی اولیاهش ترغیب می‌شود. (واردی، داناییان، ۱۳۹۰، ۱۶۵) با توجه "به متون مقدس مندائي می‌توان هدف نهایی تربیت مندائي را به کمال رسانیدن نشمتای (نفس) انسان جهت بازگشت به نشاء خود، یعنی جهان نور و تقرب به حیی ربی (خداوند متعال) دانست." (سواری و همکاران، ۱۳۹۴، ۸) همچنین صابئین معتقدند که نیکوکاران پس از مرگ به عالم نور (آلما دنهورا) و به تعییری دیگر بهشت و گناهکاران به عالم ظلمات (آلما دهشوخا) می‌روند و در آن جا برحسب گناهان خود مجازات می‌شوند. (سواری و همکاران، ۱۳۹۴، ۲) با توجه به مطالب بیان شده، این نکته حائز اهمیت است که تفکر مندائي از خلقت تا مرگ انسان با نور و عالم نور و وجه نور درآمیخته است. همچنین در اعتقادات این قوم، "قوه خلاقه و حفظ‌کننده عالم که از از آن به عبارت حیات عظمی" تفسیر می‌شود، "ظاهرش آب جاری است که هم حیات می‌بخشد و هم تطهیر می‌کند." این آب "نه تنها گناهان و آلودگی‌ها را پاک می‌کند، بلکه معرف جهان روشني است که در این دنیا خاکی بازتابنده است. (شاورانی، ۱۳۹۱، ۴۰) مندائيان آب را "مايه حیات، تجدید جوانی، پدیدآورنده درخت زندگی و محل استقرار نور می‌دانند." (هوشیار، زاهدی‌فر، ۱۳۸۶، ۷۸) و نیز آن را عنصر پاکسازی روان از گناهان تلقی می‌کنند. (فروزنده، ۱۳۷۵، ۹۵)

در جدول (۲) مفهوم نور و جایگاه آن در باورهای صابئین مندائی طبقه‌بندی و ارائه شده است:

جدول (۲) طبقه‌بندی مفهوم نور در باورهای صابئین مندائی (منبع: نگارندگان)

مفهوم نور	توضیح
حیی (خداوند) نور است و جایگاهش عالم نور است.	در بوئهای از گنزاربا از خداوند با عنوان "نور زلال و جاودانهای" یاد شده که هیچ‌گاه بی‌فروغ نخواهد گردید. (برنجی، ۱۳۶۷: ۲۶) همچنین در جایی دیگر از متون مقدس مندائی آمده که خداوند (حیی ربی) "پاکی است، پاکی مطلق و نور است نور جاودانی که تمام عالم را روشنایی بخشیده است." (برنجی، ۱۳۶۷: ۲۷) شایان ذکر است ویژگی‌های "طهارت، روشنایی و عظمت" حیی ربی "بی‌حد و مرز" بیان شده است. (برنجی، ۱۳۶۷: ۲۸) حیی ربی "پروردگار و خالق تمام ملائک و روشنایی جاودانهای است که ظلمت را در آن راه نیست." (برنجی، ۱۳۶۷: ۵۱)
فرشتگان نور هستند.	در دین مندائی فرشتگان پاکی به جهان نور یا آلما دنهورا تعلق دارند و "به اذن خداوند انسان را به نور و پاکیزگی و وقار و ممتاز و راهنمایی مزین نمودند." (برنجی، ۱۳۶۷: ۵۱)
انسان دارای بعد روحانی و نورانی است.	خداوند عز و جل پسر را با ترکیب دو بعد مادی و روحانی خلق نمود. نشتماً یا روح آدمی را که ساکن در آدمدههورا یا عالم انوار بود فراخواند و در جسمی از گل دمید و مقرر فرمود تا انسان در عالم زمینی و در جسم گلی به زندگی بپردازد. (برنجی، ۱۳۶۷: ۵۳) بنابراین بعد روحانی انسان از نور و عالم نورانی است. بنابراین پیامبر ایشان حضرت آدم، حضرت یحیی و ... وجوهی از تورانیت و پاکی را در وجود خود دارند.
بهشت آلمادنههورا یا جهان نورانی است.	جهان در دیدگاه صابئین دارای ثبوت وجودی است. در متون مقدس مندائی از دو جهان آلمادنههورا (عالی انوار) و آلمادهشوحها (عالی تاریکی و ظلمات) یاد شده است. (سورای و همکاران، ۲: ۱۳۹۴)

۹- دین اسلام

دین اسلام از ادیان توحیدی و ابراهیمی است و به پیروان این دین مسلمان گفته می‌شود (<https://fa.wikipedia.org>) و ایشان معتقدند این دین آخرین دین الهی و حضرت محمد (ص) پیامبر ایشان خاتم الانبیاء است. دین اسلام در سال ۶۱۰ میلادی از مکه واقع در شبه جزیره عربستان ظهرور کرده است. همچنین قرآن کتاب مقدس مسلمانان است و لازم به ذکر است قرآن و سنت پیامبر اسلام (ص) اصلی‌ترین منبع شناخت باورهای، اعمال و احکام دینی اسلام می‌باشد. همچنین ارکان اعتقادی مسلمانان شامل توحید، بوت پیامبر اسلام و معاد (اعتقاد به جهان آخرت و روز قیامت) است و مسلمانان دارای دو مذهب شامل اهل تشیع (معتقد به ولایت امیر مؤمنان علی (ع) و امامان معصوم) و اهل سنت (معتقد به خلافت بعد از رسول اکرم (ص)) می‌باشد. (<http://fa.wikishia.net>)

۱۰- نور در باورهای اسلامی

در تفکر و فلسفه اسلامی هم نور از جایگاه مهمی برخوردار است و سوره‌ای با عنوان نور بدان اختصاص یافته است. بنابرآیه‌ی ۳۵ سوره‌ی نور "اللَّهُ نُورٌ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضُ مثَلُ نُورٍ كَمِشْكَاهَ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمُبَشَّحُ فِي زُجَاجَةِ الرُّجَاجَةِ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرْرٌ يُوَقَّدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةً لَا شَرْقِيَّةً وَلَا غَرْبِيَّةً يَكَادُ زَيْتَهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمَسَّسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَنْصُرُ اللَّهَ الْأَمَّالَ لِتَلَّاسِ وَاللَّهُ يُكَلِّ شَيْءٍ عَلَيْهِمْ خَداوند نور آسمان‌ها و زمین است داستان نورش به مشکوتی ماند که در آن روش چراغی باشد و آن چراغ در میان شیشه‌ای که تلاوی آن گویی ستاره‌ایست درخشان و روش از درخت مبارک زیتون که با آن که شرقی و غربی نیست، شرق و غرب جهان بدن فروزان است و بی‌آن که آتش زینت آن را برافروزد خود به‌خود جهانی را روشنی بخشد که پرتو آن نور حقیقت بر روی نور معرفت قرار گرفته و خدا هر که را خواهد به نور خود هدایت کند و این مثل‌ها را خدا برای مردم می‌زند و خدا به همه‌ی امور دناست." (قرآن کریم)

در روایتی از رسول اکرم (ص) (به نقل از مجلسی)، آمده است که حضرت می‌فرمایند: "اولین چیزی که خداوند خلق کرد، نور من بود." (مجلسی، ۱۴۰۴: ۹۱۷) "در حدیث نبوی، مشهور به حدیث نور، با عبارت خلقت أنا و علی من نور واحد بر ماهیت نورانی پیامبر و امام اول شیعیان تأکید شده است." (وارددی، داناییان، ۱۳۹۰: ۱۶۷) در مرصاد‌العباد هم آمده زمانی که حق تعالی اراده به خلق جهان نمود اول نور روح محمدی را از پرتو نور احادیث آفرید و سپس با نظر محبت به نور محبت محمدی التفات کرد و ارواح انبیا را هم از قطرات نور محمدی خلق کرد. (نجم رازی، ۱۳۵۲: ۳۸-۳۷) شایان ذکر است "در اسلام شیعی، دوازده وجود نورانی به

۱- بوئه به معنای آیه است.

۲- گنزاربا به معنای گنج بزرگ کتاب مقدس صابئین مندائی است.

عنوان اوصیای رسول اکرم (ص)، تداوم بخش نور محمدیه‌اند. همان‌گونه که خداوند نور آسمان‌ها و زمین شناخته می‌شود و صادر اول وجود نورانی و حقیقت محمدیه است، خلفاء و جانشینان رسول اکرم نیز باید ماهیت نورانی داشته باشند. (واردی، دانایان، ۱۳۹۰: ۱۶۷) در فلسفه و حکمت اسلامی هم به نور و جایگاه آن پرداخته شده است. شیخ اشراق یا سهپوری (۵۴۹-۵۸۷ هجری) یکی از فلاسفه اسلامی می‌باشد و معتقد است "جهان عبارت است از درجاتی از نور و ظلمت که فقدان نور است، و اجسام تا آن جا که به جنبه مادی آن‌ها مربوط می‌شود، چیزی جز ظلمت یا حجابی نیست که مانع نفوذ نور در آن‌ها می‌شود." محل تجلی نور در این مکتب، شرق است؛ اما منظور از آن شرقی نیست که در محدوده تعریف‌های چهارگانه می‌گنجد. از نظر شیخ اشراق، شرق محل تجلی انوار صادرشده از واجب‌الوجود و جایگاه حضور مستقیم جان آدمی در جهان روشی و عالم روحانی است. بنابراین، اشراق نیز مشاهده وجدانی حقایق است." (واردی، دانایان، ۱۳۹۰: ۱۸۵) و همچنین بیان می‌کند که " ذات نخستین نور می‌شود و همه چیزها را به وجود می‌آورد و با اشue خود به آن‌ها حیات می‌بخشد، همه چیز در این جهان پرتوی از نور ذات اوست." (امام‌فر، ۱۳۹۱: ۹۸) فرشتگان هم در تفکر متکلمان اسلامی اجسامی نورانی عنوان شده‌اند. (کاظمی‌را، ۱۳۹۴: ۳۴) در بیانی دیگر و از نگاه قرآن و اهل بیت ماهیت فرشتگان از جنس نور و غیر از ماهیت بشر معرفی شده و حتی برخی روایات خلقت فرشتگان را از نور امیر المؤمنان (ع) می‌دانند. به فرموده پیامبر (ص) "خداوند از نور وجه علی (ع) هفتادهزار فرشته خلق فرمود که برای او و محبان او تا قیامت استغفار کنند." همچنین پیامبر (ص) در روایتی دیگر هم فرموده‌اند: "... و خداوند سپس نور برادرم علی (ع) را شکافت و از آن ملائکه را خلق فرمود. پس ملائکه از نور علی (ع) هستند و نور علی (ع) از نور خداست و علی (ع) از ملائکه افضل است ..." به بیان امام صادق (ع) هم "خداوند ملائکه را از نور خلق کرد." (خرعلی، ۱۳۸۷: ۱۵۷)

برای فهم دقیق مطالب جدول (۳) به بررسی و طبقه‌بندی مفهوم نور در باورهای اسلامی و قرآن اختصاص یافته است:

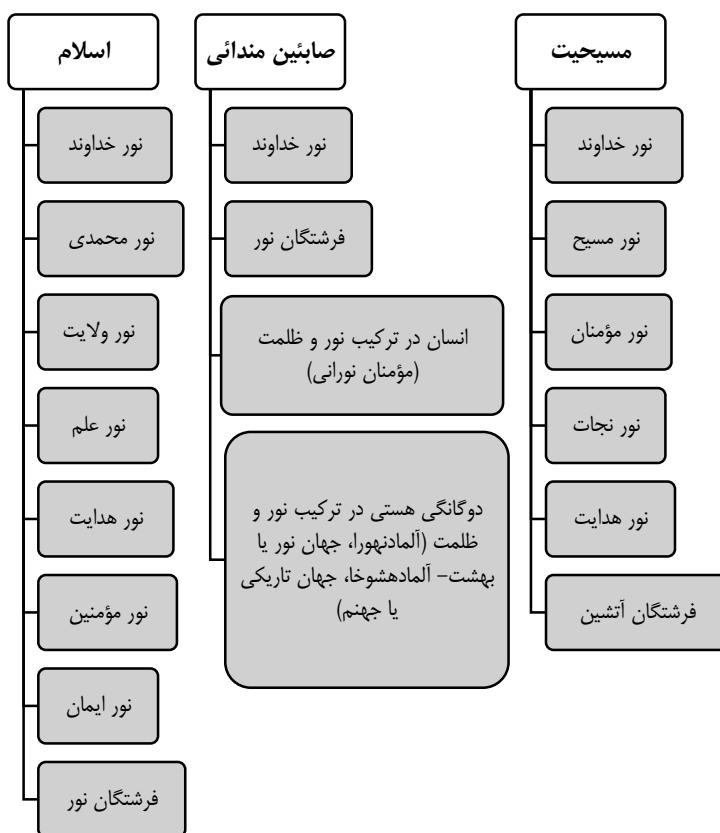
جدول (۳)، بررسی و طبقه‌بندی مفهوم نور در باورهای اسلامی و قرآنی (منبع: نگارنده‌گان)

تفصیل	توضیح	مفهوم نور
بنابرایه ۳۵ سوره نور، خداوند نور آسمان‌ها و زمین است. (قرآن کریم)	نور در وجود خداوند است.	۱
اولین چیزی که خداوند خلق کرد، نور پیامبر اکرم (ص) بود. بنا بر فرمایش امیر المؤمنان: "خداوند نور محمد (ص) را خلق کرد قبل از آن که آسمان‌ها و زمین، عرش، کرسی، لوح، قلم، پهشت و جهنم را خلق کند و ... قبل از آن که همه صد و بیست و چهار هزار پیامبر را خلق کند." (اسفندیار، علی پور مژه، ۱۳۸۸: ۱۴۸-۱۴۹)	نور محمدی	۲
"در حدیث نبوی، مشهور به حدیث نور، با عبارت خلقت آنا و علی من نور واحد بر ماهیت نورانی پیامبر و امام اول شیعیان تأکید شده است." (واردی، دانایان، ۱۳۹۰: ۱۶۷) به فرموده پیامبر (ص) "خداوند از نور وجه علی (ع) هفتادهزار فرشته خلق فرمود که برای او و محبان او تا قیامت استغفار کنند." (خرعلی، ۱۳۸۷: ۱۵۷)	نور ولایت	۳
در آیه ۳۵ سوره نور خداوند می‌فرماید: "خداوند نور آسمان‌ها و زمین است داستان نورش به مشکوکی ماند که در آن روشن چراغی باشد و خدا هر که را خواهد به نور خود هدایت کند و این مثل‌ها را خدا برای مردم می‌زند و خدا به همه‌ی امور دانست." (قرآن کریم) پیامبر (ص) فرمودند: "خداوند خلق را در ظلمت آفرید و از نور خود بر آن‌ها تاباند پس هر که این نور به او رسید هدایت یافت و آن که این نور به او نرسید گمراه شد." (اسفندیار، علی پور مژه، ۱۳۸۸: ۱۴۹)	نور هدایت	۴
"حقیقت علم، مساوی نور، وجود و ظهور است. خاصیت نور ظاهر لنفسه و مظہر لغیر است. یعنی روش و روشن کننده است." مانند علم که انسان را از تاریکی جهله بیدار و آگاه می‌کند. (اسفندیار، علی پور مژه، ۱۳۸۸: ۳۲۸)	نور علم	۵
"آیه نور براساس قرائت ابن مسعود به این صورت است: الله نور السماوات والارض مثل نوره في قلب المؤمن ... یعنی خداوند نور آسمان‌ها و زمین است، صفت نور او در دل مؤمن مانند ... " و همچنین بنابر بیان صادقین (ع) خداوند نورش را مانند هدایت در قلب مؤمن جاری می‌سازد. (اسفندیار، علی پور مژه، ۱۳۸۸: ۱۵۲-۱۵۳)	نور مؤمنین	۶
ایمان حقیقی روشنگر و هدایتگر آدمی به سوی مقصد اعلى و سعادت ابدی است و مظہری از نور است. بنابر آیه ۲۵۷ سوره بقره "يخرجهم من الظلمات إلى النور" یعنی خداوند مؤمنان را از تمام ظلمها و تاریکی‌ها خارج می‌کند و به حقیقت نور می‌رساند. حقیقت نور می‌رساند. ایمان به ذات حق است. (اسفندیار، علی پور مژه، ۱۳۸۸: ۱۵۵)	نور ایمان	۷
پیامبر (ص) در روایتی فرموده‌اند: "... و خداوند سپس نور برادرم علی (ع) را شکافت و از آن ملائکه را خلق فرمود. پس ملائکه از نور علی (ع) هستند و نور علی (ع) از نور خداست و علی (ع) از ملائکه افضل است ..." به بیان امام صادق (ع) هم "خداوند ملائکه را از نور خلق کرد." (خرعلی، ۱۳۸۷: ۱۵۷)	فرشتگان نور	۸

بنابر مطالب ذکر شده مفهوم نور در سه باور ارمنه مسیحی، صابئین مندائی و مسلمانان بیان شده است. در ادامه به تطبیق مفهوم نور در سه باور دینی پرداخته شده است.

۱۱- تطبیق مفهوم نور در تفکر ارمنه تبریز (مسیحی)، صابئین مندائی اهواز و مسلمانان

با توجه به آن‌چه در مطالب قبل ذکر شد مفهوم نور در باورهای سه دین اسلام، مسیحیت و صابئین مندائی بسیار مورد توجه قرار گرفته است. تطبیق و مقایسه مفهوم نور در باورهای سه دین مذکور در قالب نمودار (۱) ارائه شده است:

نمودار (۱)، بررسی و تطبیق مفهوم نور در باورهای مسیحی، صابئین مندائی و اسلام (منبع: نگارندگان)

با توجه به نمودار (۱) این نکته حائز اهمیت است که خداوند در باورهای سه دین با عنوان خداوند نور یاد شده است. در باورهای اسلامی در آیه ۳۵ سوره نور خداوند نور آسمان‌ها و زمین ذکر شده و در مسیحیت هم خدا نور عنوان شده و ساکن در نوری است که بدان نمی‌توان نزدیک شد و حتی نمی‌توان آن را دید. در تفکر صابئین مندائی نیز خداوند (حیی ربی)، "مالک عالم انوار، مالک دنیای نور و مالک جهان روشنایی و نور جاودان" معروفی شده است. همچنین در باورهای اسلامی و مسیحی بر نورانیت حضرت محمد (ص) و حضرت عیسی (ع) تحت عنوان نور محمدی و نور مسیح اشاره شده و حتی ولایت نیز در میان مسلمانان شیعه با مفهوم نور ولایت رایج است. اما در متون مقدس مندائی در مقایسه با باورهای اسلامی و مسیحی به جایگاه فرشتگان در عالم انوار و نورانیت آن‌ها بیشتر تأکید شده و کمتر از نور پیامبران مندائی نظری حضرت آدم (ع) و حضرت یحیی (ع) یاد شده است. فرشتگان در عقاید هر سه دین نورانی هستند. اما مندائیان اهمیت بیشتری بر این موجودات فرازمندی و نورانیت وجودی ایشان قائل هستند. همچنین در تفکر مندائیان انسان از دو وجه روح که مظہر نور است و جسم که مظہر تاریکی است؛ خلق شده است و هر چه فرد مندائی مؤمن تر و با ایمان تر باشد، پس از مرگ روحش به عالم انوار صعود کرده و به جایگاه حیی ربی می‌پیوندد. همین نور ایمان در تفکر اسلامی و مسیحی نیز وجود دارد. همچنین در اسلام و قرآن به نور علم نیز اشاره شده و در اسلام و مسیحیت نور با عنوانین نور هدایت مطرح شده است. ایمان، هدایت، نجات، ولایت نیز از مفاهیمی هستند که در این ادیان با مفهوم نور ترکیب و بسیار مورد توجه قرار گرفته‌اند.

نتیجه‌گیری

نتایج پژوهش نشان می‌دهد که نور در باورهای سه دین توحیدی اسلام، مسیحیت و صابئین مندائی دارای جایگاهی مهم است. خداوند در باورهای پیروان ادیان نامبرده با نور یاد شده و نبوت در تفکر اسلامی و مسیحی به نور محمدی و نور مسیح و در تفکر شیعه به نور ولایت شهرت دارد. در عقاید صابئین مندائی کمتر به نبوت در قالب مفهوم نور پرداخته شده است. به بیان دیگر باید خاطرنشان کرد نور نبوت در باورهای مسیحی و اسلامی پرنگ‌تر از عقاید صابئین مندائی است و مندائیان بیشتر بر جایگاه فرشتگان تأکید دارند. در واقع صابئین مندائی جهان هستی را شامل دو عالم نور و ظلمت می‌دانند و وجود انسان نیز از نور (روح) و ظلمت (جسم) تشکیل شده و ایمان کامل، مؤمن را پس از مرگ به جایگاه نور نائل می‌کند و در این مسیر فرشتگان نور از اهیمت برخوردارند. فرشتگان در تفکر اسلامی و مسیحی هم با مفهوم نور عجین شده‌اند اما در مقایسه با جایگاه پیامبران نقش کم‌رنگ‌تری دارند.

منابع

- قرآن کریم
- ابن منظور، محمد بن مکرم (۱۴۱۴). لسان العرب، بیروت؛ دارالفکر للطبعه والنشر والتوزیع (دار صادر).
- اسفروم، عظیمه، (۱۳۹۵). «بررسی وضعیت اجتماعی ارمنه در دوره رضاشاه»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد تاریخ ایران اسلامی، دانشکده ادبیات، زبان‌ها و تاریخ، دانشگاه الزهراء تهران.
- اسفندیار، محمود‌رضا. علی‌پور منزه، نفیسه. (۱۳۸۸)، «نور در عهد جدید و قرآن مجید (با تأکید بر روایات و تفاسیر عرفانی)»، صحیفه مبین، ۴۴، ۱۷۱-۱۴۴.
- امامی‌فر، سید نظام الدین (۱۳۹۱). «مروری بر کاربرد نور در هنر»، کتاب ماه هنر. ۹۶-۹۸، ۱۰۳-۹۶.
- انجیل یوحنا. (۲۰۱۴). سازمان کتاب مقدس تثلیثی، لندن؛ انگلستان.
- برنجی، سلیم. (۱۳۶۷). قوم از یاد رفته (کاوشی درباره قوم صابئین مندائی)، تهران؛ دنیای کتاب.
- جباری کریمیان، عباس. (۱۳۸۹). «بررسی تحولات سیاسی، اجتماعی و مذهبی مسیحیان در ایران (از شاه عباس اول تا زوال دولت صفوی)». پایان‌نامه مقطع کارشناسی ارشد، رشته تاریخ، گرایش ایران اسلامی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه تربیت معلم.
- خرعلی، مرضیه، (۱۳۸۷)، «بررسی ماهیت فرشتگان از دیدگاه ادیان الاهی»، اندیشه نوین دینی، سال ۱۲، شماره ۱۳۶-۱۳۵.
- . ۱۰۵
- رئیس‌السادات، تهمینه. معزی، مریم. (۱۳۹۰)، «آینین سوگواری در میان صابئیان (تلفیقی از اندیشه‌ها و آینین‌ها)». معرفت ادیان، سال ۳، شماره ۱، ۴۲-۴۰.
- سجادی، سید علی‌محمد. خاتمی، احمد. جعفری، فرشته. (۱۳۹۳)، «بررسی تطبیقی معرفت در عرفان اسلامی و عرفان گنوی»، پژوهشنامه‌ی ادیان، سال ۸ شماره ۱۵، ۵۲-۵۰.
- سرمدی‌جو، آذر. زرشناس، زهره. (۱۳۹۸)، «بررسی نمادهای اعتراف، تعمید و عشاء ریانی در کلیساي نسطوری براساس متون منتخب سعدی مسیحی مکشوف در محوطه باستانی تورفان چین»، پژوهش‌های باستان‌شناسی ایران. دوره ۹، شماره ۲۰، ۱۴۹-۱۶۴.
- سلطانیان، ابوطالب. (۱۳۹۰)، «کارکرد ابریشم و نقش بازرگانان ارمنی در اقتصاد و سیاست صفویان (از دوره شاه عباس یکم تا پایان حکومت صفویان)»، پژوهشنامه‌ی تاریخ تمدن اسلامی، سال ۴۴، شماره ۲، ۱۰۱-۷۹.
- سلطانی‌نژاد، آرزو. (۱۳۹۰)، «بازنمود طرح‌های قالی ایران در قالی ارمنی‌باف استان‌های اصفهان، چهارمحال بختیاری و مرکزی». پایان‌نامه کارشناسی ارشد پژوهش هنر. دانشکده هنر ادیان و تمدن‌ها، دانشگاه هنر اصفهان.
- سواری، عزیز، صفائی مقدم، مسعود، هاشمی، سید جلال، (۱۳۹۴). «بررسی تحلیلی مقوله‌ی انسان‌شناسی در دین صابئین مندائی انسان‌پژوهی»، سال ۱۲، شماره ۳۴، ۱۸۸-۱۶۷.
- سواری، عزیز، صفائی مقدم، مسعود، هاشمی، سید جلال، السعدي، قيس مغشعش، (۱۳۹۴)، «بررسی مبانی فلسفی دین صابئین مندائی و استخراج آموزه‌های تربیتی از آن‌ها»، الهیات تطبیقی، سال ۶ شماره ۱۴، ۱۶-۱.
- شاورانی، مسعود. (۱۳۹۱)، «پژوهشی در فرقه‌ی صابئین»، حبل المتنین، سال ۱، شماره ۳، ۵۰-۲۴.

- ۱۸- شفیعی، فاطمه. بلخاری قهی، حسن. (۱۳۹۰). «تخیل هنری در حکمت اشرافی سهورودی»، متأفیزیک، سال ۳، شماره ۱۰ و ۱۹- ۳۲، ۹.
- ۱۹- علی بن ابی طالب (ع). (۱۳۸۶). نهج البلاغه. محمدتقی جعفری، تهران؛ دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
- ۲۰- فتح‌الله‌ی، علی، بغدادی، اکرم، (۱۳۹۶). مفهوم نور در قرآن، برهان و عرفان، تفسیر متون وحیانی، سال ۱، شماره ۱، ۱۹۰- ۱۵۷.
- ۲۱- فرجی بیرگانی، الهام. صلاحی مقدم، سهیلا. (۱۳۹۵). «بررسی واژگان مشترک زبان مندایی در زبان‌های فارسی، عربی، بختیاری و شوشتی». گردهمایی انجمن زبان و ادبیات فارسی ایران، دانشگاه گیلان، دوره‌ی ۱۱، ۴۹۲- ۴۶۴.
- ۲۲- فروزنده، مسعود (۱۳۷۵). «صابئین در تاریخ (تحقیقی در فرهنگ، تاریخ و آراء صابئین مندایی با تکیه بر متون مندایی)». پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد، گروه تاریخ، دانشکده‌ی ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.
- ۲۳- قیم، بهادر. (۱۳۹۴). «جامعه‌ی ایرانی- اسلامی و اهل کتاب، مطالعه‌ی موردی مندایان»، چهارمین کنفرانس الگوی اسلامی ایرانی پیشرفت؛ پیشرفت ایران؛ گذشته، حال، آینده، ۱- ۱۵.
- ۲۴- کاظمی‌راد، رضا، (۱۳۹۴). «فرشته‌شناسی مقایسه‌ای: بررسی دیدگاه توماس آکوئیناس و محمدحسین طباطبائی»، هفت آسمان، دوره ۱۷، شماره ۵۷- ۵۰.
- ۲۵- مجلسی، محمدباقر. (۱۴۰۴). بحار الانوار. جلد اول. بیروت.
- ۲۶- محسنی، زهرا، (۱۳۹۷). «فرشگان در مسیحیت»، چهارمین کنفرانس بین‌المللی توسعه پایدار.
- ۲۷- مهرمحمدی، منصوره. (۱۳۹۴). «مبانی زیبایی‌شناسی نگارگری ارامنه ایران در قرن ۱۷ میلادی». پایان‌نامه مقطع کارشناسی ارشد، رشته پژوهش هنر، دانشگاه الزهراء تهران.
- ۲۸- نجم‌رازی، (۱۳۵۲). مرصاد‌العباد، به تصحیح محمدامین ریاحی، تهران؛ بنگاه ترجمه و نشر کتاب.
- ۲۹- واردی، زرین، داناییان، نجمه، (۱۳۹۰). «سیر تحول و کارکرد عرفانی- ادبی عنصر نور»، ادبیات عرفانی، سال ۲، شماره ۴، ۱- ۱۹۵.
- ۳۰- هوشیار، مهران. زاهدی‌فر، سارا. (۱۳۸۶). مینای صابئین، زیوری از جنس تاریخ. آینه‌ی خیال، شماره ۱، ۷۹- ۷۴.
- ۳۱- یوسفپور، جعفر. عابدین‌پور، صدیقه. (۱۳۹۴). «بررسی دیدگاه سهورودی در فلسفه هنر»، کنفرانس بین‌المللی عمران، عماری و زیرساخت‌های شهری، ۹- ۱.
- ۳۲- یوسفپور، معصومه، پروین، خلیل، (۱۳۹۳). «مفهوم‌شناسی نور بودن خداوند با تکیه بر روایات تفسیری فرقین»، حدیث و اندیشه، دوره ۹، شماره ۱۸، ۷۶- ۵۱.

33- <http://fa.wikishia.net>
 34- <https://fa.wikipedia.org>